

"EL LLAC DE BANYOLES"

¿Quina és la història del Llac de Banyoles?

Una pregunta de resposta difícil, ja que hi han diferents versions sobre la formació d'aquest estany, tan propens als contes i «dites» populars.

He pensat de transcriure aquí un reportatge sobre una de les versions que es conta, pels voltants de Banyoles, fent referència al Llac. M'ha semblat que no deixa de tenir quelcom d'interessant i probablement s'hi poden atribuir la major part de les restants creences sobre l'enfosquida i nuvolosa història del llac.

Es diu, —segons una tradició popular—, que... En Morgà era un pagès, molt poderós, amo de bones i moltes terres i masies, que ocupaven el lloc i els voltants del que avui és el Llac de Banyoles. Cal tenir present que l'extensió del paratge era en bon principi molt més gran que ara. El potentat tenia al seu servei un gran nombre de mossos i criats, que junt amb ell cuidaven de la bona marxa de les propietats.

Es diu que, era un dia de tardor, cap al tard, quan ja els seus veïns havien deixat les feines del camp i retornaven cap a llurs cases. En Morgà s'afanyava a enllestir el treball, que demanava pressa, ja que es presentava malt temps; el cel s'havia tornat gris i l'ambient anà prenent la foscor de la primera hora de la nit.

Quan menys ho esperava, sense poder esbrinar del lloc que havia sortit, va sentir una veu fonda, d'avertència, que li indicava abandonés aquell lloc, ja que s'apropava un gran cataclisme. No en féu cas de la primera advertència i quan la veu tornà a repetir de nou les mateixes paraules, pensant que havia tingut una al·lucinació, tornà a casa seva, on contà als seus, l'estrany argument. I, mentre ho explicava, una fressa demoníaca ho envaï tot; al mateix temps apareixia una immensa bassa d'aigua que anà formant un cercle cada vegada més gran. En pocs moments els camps d'en Morgà quedaran convertits en un gran llac, que encara avui es conserva, però amb unes dimensions molt més reduïdes.

De la vericitat o falsedat del que acabo de relatar, ben poc se'n sap; tal com he dit al començament; això, no és res més que una versió de les moltes que s'expliquen sobre el popular estany. Només em cal afegir, que al costat de l'estany encara s'hi conserva una masia que porta el nom de: «La Masia d'en Morgà».

J. A. S.